

Øll vórðu boðin við

Ein heilur flokkur á Føroya Handilsskúla er farin á oljuráðstevnu í Aberdeen

Lagið var gott á teimum, tá tey fríggjadagin fóru umborð á Smyril. Øll við fløgum, tí tey ætla sær at biðja føroyska landsligið koyra á dystinum í Glasgow (Mynd: Kalmar)

Millum tey mongu fólkinu, sum fríggjadagin fóru til Aberdeen við Smyril, var ein flokkur á Føroya Handilsskúla, 2. HHA, og við læraranum Klæminti Olsen vóru tey 16 í tali.

Ætlanin var, at tveir næmingar í flokkinum skuldu fara á oljuráðstevnu, men so kom telefax frá Robert

Gordons University, at allur flokkurin var vælkominn við, og tey skuldu bara rinda luttøkgjald fyrri tvey.

Hetta var eitt óført tilbøð, og flokkurin hevur í seinastuni gjørt stórt arbeiði fyrri at útvega pening til ferðina, sum tey gjalda sjálv. Tað eydnaðist teimum eisini at skava heilt fitt saman við at

hava bingo, køkutombola, loppumarknað og selja lutasøðlar.

2. HHA kemur ikki heim aftur fyrr enn 23. oktober. Tey hava fingið avtalu við oljufeløg og onnur í oljuvinnuni, tí endamálið teirra við at fara til Skotlands nú er at seta seg inn í spurningar í sambandi við olju-

vinnuna. Tey hava fyrireikað seg væl til ferðina.

Tá tey nú kortini fara til Skotlands, ætla tey 16 sær eisini til Glasgow at siggja landsdystin hjá føroyingum.

randi

Vikan íð fór

Randi Jacobsen,
blaðkvinnu,
skrivar:

Summarið fór, og í staðin fyrri heystarveður fingi vit í nakrar dagar vetur við kava og hálum vegum. Hetta hevði við sær, at vit fingi tað næstan árliga orðaskiftið, um tað er rætt, at hvørki bílar ella bussar mugu nýta pikadekk, fyrr enn farið er um hálvan oktober. Orðaskiftið steðgaði tó beinanvegin aftur, tá tað gjørdist lýggjari.

Nú er í hvussu er heyst, og fjøllini verða gingin. Hesa vikuna hava skúlarnir heystfrí, og skúlanæmingarnir hava tí møguleikan at fara við á fjall og at fletta. Summi foreldur goymdu sær eina fríviku í summari fyrri at kunna vera meira saman við børnum sínum ella eisini fyrri fjallið og flettingina.

Men tað eru ikki øll, sum duga at brúka sína frítið, og Sjónvarp Føroya man halda, at børnini - og lærarar - keða seg í heystferiuni, tí hesa vikuna verður sent hvørt kvöld í vikuni.

Ójavnt er, hvørja tíð vit hava at ráða yvir. Nógvar arbeiðsleys keða seg tað mesta av degnum, og ungdómsarbeiðsloysið verður ofta umrøtt sum, at ungdómurin einki hevur at fara upp til.

Tey, sum hava arbeiði, ráða ikki sjálf fyrri, hvussu dagurin verður brúktur. Tey hava bara kvøldini og vikuskiftini til sín sjálvs, og hjá nógvum stendur á at fáa tað burtúr, sum tey hava sett sær fyrri. Smábarnafamiljurnar hava lítið annað tíð til enn at gera mat, vaska og sova. Tey hava ikki stundir til at keða seg. Onnur, sum hava nógva tíð til sín sjálvs, keða seg ongantið, tí tey liva soleiðis, at altíð er okkurt at taka hondina í. Tey krevja ikki undirhald.

Fyri nøkrum árum síðan var tað ein sjálfvlygja fyrri mong okkara, at vit fóru av landinum hvørt summari. Vit hildu hetta vera neyðugt fyrri at koma ígjøgnum næsta veturin, men nú kunnu tey fægstu loyva sær at brúka pengar til at fara hagar, sólín oftari skínur.

Eg má viðganga, at tá vit fyrri nøkrum árum síðan av álvara skuldu til at spara, helt eg tað svárasta vera ikki at sleppa burtur - nógvar verri enn ikki at kunna loyva sær nakad í tí dagliga.

Men tibetur eru vit soleiðis háttad, at vit duga at laga okkum eftir umstøðunum, og sjálvt um mær altíð hevur dámað og framvegis dámar væl at ferðast, helt eg tað í ár ikki vera nakra óluku at verða heima.

Og ikki taki eg minnin ov fullan, tá eg sigi, at hetta var fyrri meg eitt tað besta summarið í nógvar ár.

Tað var vælsignað í nakrar vikur at sleppa frá at skeita eftir klokku og at leggja líka lag í álmanakkan. Einastu ferðirnar klokkan hevði nakran týðning, var tá eg skuldi við onkrum strandfaraskipi, og hvørki útvarps- ella sjónvarpstíðindini sluppu at stýra tilveruni í summari.

Eg havi varhugan av, at fleiri enn eg á henda hátt hava havt eitt ríkt summari og hava fingið eyga fyrri øðrum virðum enn teimum, sum verða umsett í pengum. Hygg bara eftir, hvussu nógvar fólk hava hampað og plantað uttan um húsinu í summari.

Tað er ein mentan í sær sjálvum at vera uttandura, og møguleikarnir eru nógvar, um tú so málur, grevur í moldini og plantar, slær gras, fer í hagan, í grind ella á flot. Veðrið nýtist ikki hava nakran týðning, hevur tú ikki hoyggið at hugsa um, tí tað ber altíð til at lata seg í eftir veðrinum. Vit kunnu ikki vænta, at sólín skínur, tí vit hava okkara egna veðurlag, og sum ein skilakona segði einaferð: her eiga fólkinu at vera hvít. Summarið er sjálvandi besta árstíðin at vera úti, men heystið kann eisini brúkast til at njóta tilveruna uttandura, eins og nógvar er at takast við innandura, og tá er einki sum eitur at keða seg.

Færri koyra full í Havn

Seinastu árinu hevur politiið kring landið gjørt sítt ítarsta fyrri at steðga rúsdrekka-koyring og taka tey, sum koyra við kenning.

Tað sigur seg sjálvt, at fleiri bílar verða steðgaðir í Havn enn aðrastaðni, tí politistøðin í Havn er betur mannað, og ferðslupolitiið hevur eisini høvuðssæti í Havn, sjálvt um teir javnan ferðast kring landið.

Suni Vinther, stöðleiðari í Havn, heldur, at hetta arbeiðið hevur borið frukt, í hvussu er í Havn, tí sjálvt um fleiri bílar verða kannaðir, er tað ikki meira enn tað hendir seg, at nakrar ávirkaðar bilførari verður tikið í høvuðsstaðnum.

Fólk eru vorðin greið yvir, at politiið kann vera úti á vegnum, nær tað skal vera á degnum, og tí tora tey ikki at koyra við kenning, sigur Suni Vinther, sum heldur, at støðan ikki er so góð allastaðni í landinum. Í Havn varð eingin ávirk-

aður bilførari tikið hetta vikuskiftið. Nakrir ávirkaðir bilførarar eru tiknir aðrastaðni í landinum, t.d. varð ein steðgaður fríggjakvøldið við Norðskála av ferðslupolitinum.

Fyri tað um farið er um vanligu arbeiðsúð, kann eingin kenna seg tryggan, at hann ikki kann verða steðgaður av politinum, sigur Suni Vinther.

Ein 17 ára gamal drongur á Tvøroyri fær kanska ikki koyrikort, um hann ætlar at taka tað, tá hann hevur aldur til tess.

Leygarnáttina steðgaði politiið í Suðuroynni einum bili í Øravíkarlið. Politistarnir hildu, at bilurin koyrði ikki heilt beint, so teir steðgaðu honum. Bilførarin var bara 17 ára gamal og hevði tí einki koyrikort. Haraftrat var hann fullur, og bilin, hevði hann stolið. Bilurin hevði staðið ólæstur við lykklunum í.

randi

Suni Vinther heldur, at rúsdrekka-koyringin í og við høvuðsstaðin er minkað. (Arkivmynd)